

Sygn. akt VI U 125/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2019 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący sędzia Przemysław Chrzanowski

Protokolant Beata Ignaczak

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2019 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania A. T.

z udziałem zainteresowanego H. W.

przeciwko Z. (...) (...) w W.

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia 31 stycznia 2019 roku znak: (...) w ten sposób, że przyznaje A. T. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 31 października 2018 roku do 16 listopada 2018 roku.

Sygn. akt VI U 125/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 stycznia 2019 roku, znak: (...) Z. (...) w W. odmówił A. T. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 31 października 2018r. do 16 listopada 2018r.

W uzasadnieniu Z. (...) podał, że zaświadczenie lekarskie od dnia 31 października 2018r. do 16 listopada 2018r. seria (...) wystawione zostało w dniu 29 października 2018r. Z opinii lekarskiej wydanej przez lekarza orzecznika ZUS wynika, że analiza dokumentacji medycznej nie uzasadnia medycznie wystawienia zaświadczenia na okres od 31 października 2018r.

(decyzja z 31 stycznia 2019r. – a/r)

A. T. wniosła odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego za sporny okres.

Uzasadniając swoje stanowisko podała, że do nieścisłości w dacie wystawienia zwolnienia lekarskiego wynikają z niedopatrzenia lekarza.

(odwołanie – k. 1)

Z. (...) w W. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, przytaczając argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 7)

Zainteresowana w sprawie H. W. nie zajęła stanowiska w sprawie.

(pismo z k. 20)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 września 2018r. A. T. uległa wypadkowi samochodowemu, w wyniku którego doznała urazu śródstopia. Odwołująca otrzymała zwolnienie lekarskie na okres od 6 września 2018r. do 9 września 2018r.

W związku z narastającym bólem stopy, odwołująca w dniu 7 września 2018r. zgłosiła się na oddział ratunkowy. Zalecono ograniczenie chodzenia, a także chodzenie z asekuracją kul łokciowych z kończyną dolną w orzezie stopowo-goleniowej, która została odwołującej zalecona na okres 6 tygodni. Odwołująca została także skierowana do (...).

(dowód: karta informacyjna (...)k. 2; karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 3)

W dniu 15 października 2018r. odwołująca zgłosiła się na wizytę do lekarza ortopedy. Na wizycie lekarz ortopeda stwierdził zrastające się złamania kości łódkowej. W celu potwierdzenia diagnozy zlecił wykonanie badania RTG. W związku z koniecznością wykonania badania RTG lekarz prowadzący wystawił zwolnienie lekarskie do dnia 31 października 2018r. Badanie RTG zostało wykonane w dniu 17 października 2018r.

Po uzyskaniu niezbędnych wyników badań RTG odwołująca umówiła się na kolejny termin wizyty u ortopedy, wyznaczony na dzień 29 października 2018r. Lekarz prowadzący po zapoznaniu się z wynikami badań RTG wystawił skierowanie na rehabilitację oraz wystawił kolejne zaświadczenie lekarskie seria (...) za okres od 31 października 2018r. do 16 listopada 2018r. Zaświadczenie zostało wystawione w formie elektronicznej.

(dowód: badanie: staw skokowy prawy – k. 4; badane RTG – k. 5; zaświadczenie lekarskie – a/r)

Urazy skrętne stawu skokowego i stopy leczy się w większości nieoperacyjnie. W okresie bezpośrednio powypadkowym stosuje się unieruchomienie w opatrunku gipsowym lub w orzezie. W przypadku odwołującej zastosowana została orteza, którą zakłada się na okres od 6 do 8 tygodni. Po zdjęciu unieruchomienia zaleca się serię rehabilitacji. Typowy okres niezdolności do pracy wymagającej dłuższego stania i chodzenia, ale bez przenoszenia cięższych przedmiotów wynosi 3-4 miesiące.

W okresie od 31 października 2018r. do 16 listopada 2018r. odwołująca była niezdolna do pracy.

(dowód: opinia biegłego ortopedy – k. 33)

W dniu 24 stycznia 2019r. wydana została opinia lekarska przez Zastępcę Głównego lekarza Orzecznika, z której wynika że analiza dokumentacji medycznej nie uzasadnia wystawienia (...) za okres od 31 października 2018r. do 16 listopada 2018r.

Powyższe stanowisko zostało potwierdzone w kolejnej opinii lekarskiej z 12 marca 2019r.

(dowód: opinia lekarska z 24 stycznia 2019r. – a/r; opinia lekarska z 12 marca 2019r. – a/r)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz aktach organu rentowego. Zdaniem Sądu wyżej przytoczone dowody, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny.

Sąd oparł się również na wiarygodnych i spójnych zeznaniach odwołującej A. T.. Brak było podstaw do kwestionowania jej zeznań w jakimkolwiek zakresie.

Dodatkowo Sąd oparł ustalenia stanu faktycznego na opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii, z której jednoznacznie wynika, że w okresie od 31 października 2018r. do 16 listopada 2018r. odwołująca była niezdolna do pracy. W szczególności Sąd miał także na uwadze, że żadna ze stron nie kwestionowała wydanej w sprawie opinii.

W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego jest wnikliwa, rzetelna, a dodatkowo została wydana po przeprowadzeniu badania odwołującej i po wszechstronnej analizie zgromadzonej dokumentacji. Należy przy tym podkreślić, że fachowość, specjalistyczna wiedza medyczna, jaką posiada biegły nie budzi wątpliwości Sądu, dlatego brak jest podstaw do kwestionowania dokonanej przez niego oceny stanu zdrowia i niezdolności do pracy odwołującej. Opinia biegłego ortopedy jest w ocenie Sądu przekonująca. Została sporządzona zgodnie z zasadami wiedzy fachowej i doświadczenia zawodowego, nie stwierdzono w niej niedokładności, czy też innych wad w zakresie poprawności metodologicznej. Argumenty i wnioski sformułowane były w sposób profesjonalny, logiczny i zrozumiały.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania niniejszej sprawy była zasadność odwołania A. T. od decyzji odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego. Organ rentowy podnosił, że okoliczności sprawy nie uzasadniały wystawienia zaświadczenia lekarskiego z przyczyn medycznych.

Zgodnie z treścią art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2017r., poz. 1368) przy ustalaniu prawa do zasiłków i ich wysokości dowodami stwierdzającymi czasową niezdolność do pracy z powodu choroby, pobytu w szpitalu albo innym zakładzie leczniczym podmiotu leczniczego wykonującego działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne albo konieczność osobistego sprawowania opieki nad chorym członkiem rodziny są zaświadczenia lekarskie, o których mowa w art. 55 ust. 1 i art. 55a ust. 7, albo wydruk zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w art. 55a ust. 6.

Natomiast zgodnie z § 7 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 10 listopada 2015r. w sprawie trybu i sposobu orzekania o czasowej niezdolności do pracy, wystawiania zaświadczenia lekarskiego oraz trybu i sposobu sprostowania błędów w zaświadczeniu lekarskim (Dz.U. z 2015r., poz. 2013), zaświadczenie lekarskie wystawia się na okres od dnia, w którym przeprowadzono badanie, lub od dnia bezpośrednio następującego po dniu badania. Zaświadczenie lekarskie może być wystawione na okres rozpoczynający się po dniu badania, nie później jednak niż 4 dni po dniu badania, jeżeli:

- 1) bezpośrednio po dniu badania przypadają dni wolne od pracy;
- 2) badanie jest przeprowadzane w okresie wcześniej orzeczonej czasowej niezdolności do pracy.

Okres orzeczonej czasowej niezdolności do pracy może obejmować okres nie dłuższy niż 3 dni poprzedzające dzień, w którym przeprowadzono badanie, jeżeli jego wyniki wykazują, że ubezpieczony w tym okresie niewątpliwie był niezdolny do pracy. Okres orzeczonej czasowej niezdolności do pracy przez lekarza psychiatrę może obejmować okres wcześniejszy niż określony w ust. 3, w przypadku stwierdzenia lub podejrzenia zaburzeń psychicznych ograniczających zdolność ubezpieczonego do oceny własnego postępowania.

Z poczynionych przez Sąd ustaleń wynika, że w dniu 29 października 2018r. zostało wystawione zaświadczenie lekarskie seria (...) za okres od 31 października 2018r. do 16 listopada 2018r.

Jak wynika z powyżej przytoczonych przepisów, zaświadczenie lekarskie może zostać wystawione na okres rozpoczynający się po dniu badania, nie później jednak niż 4 dni po badaniu, jeżeli badanie jest przeprowadzane w okresie wcześniej orzeczonej czasowej niezdolności do pracy. W istocie w przedmiotowej sprawie badanie z dnia 29 października 2018r. zostało przeprowadzone w trakcie wcześniej orzeczonej czasowej niezdolności do pracy, która została orzeczona do dnia 31 października 2018r. Z opinii lekarskiej wydanej przez lekarza orzecznika ZUS wynikało, że analiza dokumentacji medycznej nie uzasadnia medycznie wystawienia zaświadczenia na okres od 31 października

2018r. Kluczowe dla rozpoznania przedmiotowej sprawy było zatem ustalenie, czy od dnia 31 października 2018r. do 16 listopada 2018r. odwołująca była niezdolna do pracy. W tym celu konieczne było dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu schorzeń odwołującej.

Kluczowa dla rozstrzygnięcia sprawy jest opinia biegłego ortopedy. Biegły ortopeda wyjaśnił, że orteza, która została zastosowana u odwołującej, zakładana jest na okres od 6 do 8 tygodni, a po jej zdjęciu zaleca się serię rehabilitacji. Typowy okres niezdolności do pracy wymagającej dłuższego stania i chodzenia, ale bez przenoszenia cięższych przedmiotów wynosi 3-4 miesiące. Wobec czego biegły podkreślił, że odwołująca była niezdolna do pracy w okresie od 31 października 2018r. do 16 listopada 2018r.

Jednocześnie Sąd wyjaśnia, że brak jest podstaw do zanegowania powyżej przedstawionego stanowiska biegłego ortopedy. Sąd uznał, że wydana przez niego opinia, która została oparta na dokumentacji i badaniu odwołującej, jest rzetelna i zasługuje na przymiot wiarygodności. Została sporządzona w sprawie w sposób obiektywny, rzetelny i pełny, a jej wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem wnioskodawczyni. Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględniająca istniejące schorzenia oraz stopień nasilenia u odwołującej.

Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiadają biegli. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonującą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 r., II CK 572/04, Lex nr 151656).

Sąd podzielił dokonane w ww. opinii ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia, a w konsekwencji zmienił zaskarżoną decyzję Z. (...) w W. z dnia 31 stycznia 2019r., znak: (...) w ten sposób, że przyznał A. T. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 31 października 2018r. do 16 listopada 2018r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.